

Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 15/2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre)

(2015/C 427/02)

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde ovennævnte forslag for Rådet og Europa-Parlamentet den 2. april 2013 ⁽¹⁾.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 11. juli 2013.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse den 11. juli 2013.

Europa-Parlamentet fastlagde sin førstebehandlingsholdning den 25. februar 2014 ⁽²⁾.

Den 23. juli 2014 pålagde De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling) formandskabet sammen med Europa-Parlamentet at undersøge muligheden for at nå frem til en tidlig aftale ved andenbehandlingen på grundlag af den tekst, der findes i 11827/14.

Efter en række uformelle triloger blev der opnået enighed med Europa-Parlamentet om teksten til forordningen. Enigheden blev bekræftet på mødet i De Faste Repræsentanternes Komité den 10. juni 2015.

Den 16. juni 2015 sendte formanden for Retsudvalget en skrivelse til formanden for De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling), hvori det oplyses, at hvis Rådet formelt sender Europa-Parlamentet sin førstebehandlingsholdning i overensstemmelse med ovennævnte enighed med forbehold af den juridisk-sproglige gennemgang, vil han henstille til Europa-Parlamentets plenarforsamling, at den accepterer Rådets holdning uden ændringer ved andenbehandlingen.

Efterfølgende godkendte Rådet den aftalte tekst ved at vedtage en politisk enighed den 13. juli 2015 ⁽³⁾.

II. FORMÅL

Det vigtigste mål med dette forslag og med det parallelle forslag om omarbejdning af direktivet ⁽⁴⁾ er at fremme innovation og økonomisk vækst ved at gøre ordningerne for varemærkeregistrering i hele EU mere effektive og lettere tilgængelige for virksomheder i form af lavere omkostninger og mindre kompleksitet, øget hastighed, større forudsigelighed og retssikkerhed. Disse revisioner går hånd i hånd med indsatsen for at sikre sameksistens og komplementaritet mellem EU's og medlemsstaternes varemærkesystemer.

For så vidt angår forslaget om at revidere forordningen foreslår Kommissionen en målrettet modernisering af de eksisterende bestemmelser med følgende centrale målsætninger:

- at tilpasse terminologien til Lissabontraktaten og bestemmelserne til den fælles tilgang til decentrale agenturer
- at strømline procedurerne for ansøgning og registrering af EU-varemærker
- at øge retssikkerheden ved at præcisere bestemmelserne og fjerne uklarheder

⁽¹⁾ 8065/13.

⁽²⁾ 6742/14.

⁽³⁾ 9957/15 + ADD 1 + ADD 2.

⁽⁴⁾ 8066/13.

- at etablere passende rammer for samarbejdet mellem Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter benævnt »Harmoniseringskontoret«) og de nationale kontorer med henblik på at fremme konvergens med hensyn til praksis og udvikle fælles redskaber
- at tilpasse rammebestemmelserne til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

Et meget stort antal af Europa-Parlamentets ændringsforslag ved førstebehandlingen er blevet indarbejdet enten uden ændringer eller med en let ændret ordlyd. Kun meget få af Europa-Parlamentets ændringsforslag har ikke vundet Rådets tilslutning.

De vigtigste punkter i enigheden mellem Rådet og Europa-Parlamentet:

- den komplementære karakter af national og EU-varemærkebeskyttelse understreges
- terminologien tilpasses til kravene i Lissabontraktaten (»EF-varemærker« ændres til »EU-varemærker«)
- vilkår og forvaltning tilpasses inspireret af den fælles tilgang til decentrale EU-agenturer, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen blev enige om i juli 2012
- muligheden for at indgive en ansøgning om et EU-varemærke via de centrale kontorer for industriel ejendomsret i medlemsstaterne afskaffes
- de tekniske bestemmelser om undersøgelse, offentliggørelse af ansøgningen, bemærkninger fra tredjemand, revision af inter partes-afgørelser, viderebehandling og indsigelsesfrist for internationale registreringer strømlines
- kravet om, at mærket skal kunne »gengives grafisk«, for at et tegn kan registreres som et EU-varemærke, afskaffes
- de absolutte hindringer for registrering udvides til at omfatte oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser, traditionelle udtryk for vin, garanterede traditionelle specialiteter og sortsbeskyttelse
- de relative hindringer for registrering udvides til at omfatte oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser
- indehavere af EU-varemærker vil kunne forhindre distribution og salg af etiketter og emballage og lignende genstande, som efterfølgende kan anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der betegner en krænkelse
- der indsættes en udtrykkelig bestemmelse, der sikrer, at EU-varemærkerettigheder ikke kan påberåbes over for ældre rettigheder til mærket
- EU-varemærkebeskyttelsen udvides til at omfatte brugen af mærket i handels- eller firmanavne
- der indsættes omfattende bestemmelser om angivelsen og klassificeringen af varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med Domstolens retspraksis
- det bliver muligt at opnå et EU-garantimærke
- OHIM ændrer navn til »Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret«
- alle kontorets opgaver defineres
- kontoret får det nødvendige retsgrundlag til at oprette et mæglingscenter
- der fastlægges retlige rammer for samarbejdet mellem kontoret og de centrale kontorer for industriel ejendomsret for at fremme konvergens mellem praksis og redskaber, herunder tilvejebringelse af et retsgrundlag for kontorets finansiering af samarbejdsprojekter
- forordningen tilpasses til artikel 290 i TEUF, idet så mange bestemmelser som muligt, herunder bestemmelser om størrelsen af gebyrerne, bør inkorporeres i basisretsakten.

De vigtigste punkter, hvor Rådets førstebehandlingsholdning ikke følger Europa-Parlamentets holdning:

- der indsættes en bestemmelse, der regulerer indførsel af forfalskede varer, navnlig i forbindelse med salg over internettet leveret i små forsendelser, hvis det kun er afsenderen af de forfalskede varer, som handler i erhvervsmæssigt øjemed
- Rådet er ganske vist enig i, at indehaveren af et EU-varemærke bør have ret til at forhindre, at tredjemand fra tredjelande fører varer, der uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som i det væsentlige er identisk med det EU-varemærke, der er registreret for disse varer, ind i Unionens toldområde, uanset om de er overgået til fri omsætning, men bestemmer, at denne ret bortfalder, hvis klareren eller ihændeageren af de pågældende varer beviser, at indehaveren af EU-varemærket ikke har ret til at forbyde markedsføringen af varerne på markedet i det endelige bestemmelsesland
- der indsættes en generel undtagelse for EU-varemærkerettigheder, når tredjemand anvender varemærket i ikkekommercielt øjemed, samt andre undtagelser for EU-varemærkerettigheder, f.eks. når EU-varemærket anvendes af tredjemand for at henlede forbrugerens opmærksomhed på videresalg af ægte varer, der oprindeligt er solgt af eller med samtykke fra indehaveren af varemærket, eller for at give et legitimt alternativ til indehaveren af EU-varemærkets varer eller tjenesteydelser eller med henblik på parodi, kunstneriske udtryk, kritik eller kommentarer
- den administrerende direktør for Harmoniseringskontoret udvælges og udnævnes af bestyrelsen
- der indføres en udligningsmekanisme, der gør det muligt for medlemsstaterne at dække deres udgifter i forbindelse med udførelsen af tjenesteydelser og procedurer i forbindelse med håndhævelsen af EU-varemærker.

IV. KONKLUSION

Rådets førstebehandlingsholdning afspejler til fulde den enighed, der blev opnået mellem de to medlovgivere, og som blev bekræftet ved ovennævnte skrivelse af 16. juni 2015 fra formanden for Retsudvalget til formanden for De Faste Repræsentanters Komité (1. afdeling).
